

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Dariny Ličkovej v právnej veci žalobkyne: **JUDr. D. B.**, P.X., T., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu S. T. S, štátny podnik v likvidácii, R., IČO: X. zastúpenej advokátkou JUDr. D. V., P.X., T. proti žalovanému: **E. V., s.r.o.**, S. n., V., Česká republika, IČO: X., zastúpeného advokátkou Mgr. J. M., J.X., R., Česká republika, o určenie pohľadávky v sume 66 752 Sk, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2006, č.k. 7 Cbi 39/06-54, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2006, č.k. 7 Cbi 39/06-54 sa v napadnutej časti **mení** tak, že **sa určuje**, že pohľadávka v sume 27 707,50 Sk prihlásená žalovaným v konkurznom konaní úpadcu S. T. S. štátny podnik v likvidácii, R., vedenom na Krajskom súde Bratislava pod spisovou značkou 1 K 97/05, **nie je oprávnená**.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobkyni na účet právnej zástupkyne 24 956 Sk náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 27. novembra 2006, č.k. 7 Cbi 39/06-54 určil, že pohľadávka žalovaného prihlásená v konkurznom konaní úpadcu S. T. S., R., IČO: X. vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod spisovou značkou 1K 97/05 vo výške 39 044,50 Sk nie je oprávnená. Do výšky 27 707,50 Sk návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalovaný konkurznou prihláškou z 10. februára 2006 prihlásil voči úpadcovi peňažnú pohľadávku v sume 90 029 Sk ako pohľadávku III. triedy. Na prieskumnom pojednávaní konanom 2. marca 2006 žalobkyňa uznala prihlásenú pohľadávku do výšky 23 277 Sk a vo zvyšku v sume 66 752 Sk poprela čo do dôvodu a výšky, a to z dôvodu jej premlčania. Popretá pohľadávka pozostáva zo sumy priznanej platobným rozkazom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 Rob 1300/95, ktorý nadobudol právoplatnosť 4. októbra 1996. Ďalej pozostáva zo sumy 21 963 Sk s prísl., ktorá bola priznaná platobným rozkazom Krajského súdu v Bratislava sp. zn. 3 Rob 84/95, ktorý nadobudol právoplatnosť 26. februára 1996. Oba právne nároky si žalovaný uplatnil prihláškou 10. februára 2006, t.j. v lehote desiatich rokov odo dňa splatnosti vykonateľných súdnych rozhodnutí podľa § 110 Občianskeho zákonníka. Pretože žalovaný písomným podaním z 21. novembra 2006 v časti o 39 044,50 Sk uznal počas konania pred súdom nárok uplatnený žalobou, súd podľa § 153a ods. 1 OSP v tejto časti vydal rozhodnutie na základe uznania. V časti uplatneného nároku v sume 27 707,50 Sk súd návrh zamietol s odôvodnením, že do tejto výšky nie je pohľadávka premlčaná. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a pomerného úspechu účastníkov v konaní.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá podala žalobkyňa odvolanie.

Namietala, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil keď aplikoval na plynutie premlčacej doby ustanovenie § 110 Občianskeho zákonníka namiesto príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Dôvodom popretia peňažnej pohľadávky v sume 27 707,50 Sk bolo jej premlčanie vzhľadom na to, že faktúra č. 312 012 vystavená na istinu 11 252 Sk bola splatná 26. júla 1992. Poukázala na ustanovenie § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka o skončení premlčacej doby najneskôr po uplynutí 10 rokov odo dňa, keď začala po prvý raz plynúť. Ďalej uviedla, že v tomto ustanovení je zakotvená absolútna premlčacia doba, ktorá je záväzná a nie je možné jej dĺžku meniť ani vylúčiť jej plynutie. Táto premlčacia doba je nadradená ostatným ustanoveniam Obchodného zákonníka, prípadne iného zákona, ak ide o obchodnoprávnu reguláciu o premlčaní s výnimkou, ak bolo pred uplynutím tejto

absolútnej premlčacej doby uplatnené právo v súdnom alebo rozhodcovskom konaní a najneskôr 3 mesiace do uplynutia absolútnej premlčacej doby neskončilo. V takom prípade možno právoplatne priznané právo v súdnom alebo rozhodcovskom konaní vykonať, ak sa konanie o výkone začalo do troch mesiacov odo dňa, keď sa mohlo začať. Konanie o výkone rozhodnutia sa mohlo začať potom, čo sa rozhodnutie stalo vykonateľným, t.j. keď uplynula lehota k dobrovoľnému plneniu. Obchodný zákonník nemá špeciálne ustanovenia o novej premlčacej dobe, o pokračovaní jej plynutia alebo o zákonom predĺžení premlčacej doby uplatneného práva v prípade, že také právo bolo právoplatne priznané. Žalovaný navyiac nepreukázal, že bolo začaté konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie. Právoplatné rozhodnutie nezakladá novú premlčaciu lehotu ako je to uvedené v § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

Odvolacieho pojednávania sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nezúčastnila právna zástupkyňa žalovaného. Predvolanie na pojednávanie mala riadne vykázané. Svoju neúčast' ospravedlnila a žiadala rozhodnúť vo veci v jej neprítomnosti. Odvolací súd preto vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti zástupkyne žalovaného v zmysle § 101 ods. 2 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

Podľa obsahu spisu konkurz na majetok úpadcu Krajský súd v Bratislave vyhlásil uznesením z 13. decembra 2005 sp. zn. 1K 97/05. Žalovaný prihláškou zo dňa 2. marca 2006 prihlásil podľa § 20 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní peňažnú pohľadávku v sume 90 029 Sk so zaradením pre rozvrh ako pohľadávka tretej triedy.

Žalobkyňa poprela vykonateľnú pohľadávku v sume 66 752 Sk, ktorá sa skladá zo sumy 39 044,50 Sk a sumy 27 707,50 Sk. O istine 39 044,50 Sk bolo rozhodnuté v zmysle § 153a ods. 1 OSP predmetným napadnutým rozsudkom na základe uznania.

Predmetom odvolania je žalobkyňou popretá pohľadávka v sume 27 707,50 Sk. Je nepochybné, že uvedená suma pozostáva z istiny 11 252 Sk, vyčíslených úrokov 55 000 Sk a 500 Sk z trov konania priznaných platobným rozkazom 5 Rob 1300/95 vydaným Krajským súdom Bratislava dňa 6. septembra 1996 a právoplatným 4. októbra 1996. Popretie prihlásenej pohľadávky žalobkyňa odôvodnila premlčaním práva.

Je nepochybné, že vykonateľná peňažná pohľadávka medzi úpadcom a žalovaným vznikla pri ich podnikateľskej činnosti. Preto ich záväzkové vzťahy majú obchodný charakter, a preto podliehajú právnej úprave obsiahnutej v tretej časti Obchodného zákonníka (§ 261).

V záujme právnej istoty účastníkov obchodných vzťahov v ustanovení § 408 Obchodného zákonníka je upravené všeobecné obmedzenie premlčacej doby.

Podľa § 408 ods. 1 vety prvej Obchodného zákonníka, bez ohľadu na iné ustanovenia tohto zákona sa skončí premlčacia doba najneskôr po uplynutí 10 rokov odo dňa, keď sa začala po prvý raz plynúť.

To znamená, že maximálna dĺžka premlčacej doby je ustanovená na desať rokov, pričom začiatok sa počíta odo dňa, keď premlčacia doba začala plynúť po prvý raz. Táto premlčacia doba je záväzná, nemôžu ju strany meniť ani ju vylúčiť. Uvedené ustanovenie bráni aplikácii ustanovenia § 110 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.

Podľa § 392 ods. 1 prvej vety Obchodného zákonníka premlčacia doba pre práva z prihlásených pohľadávok, na plnenie peňažného záväzku začala po prvý raz plynúť odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti).

Ak bolo právo priznané v súdnom alebo v rozhodcovskom konaní, premlčacia doba ďalej neplynie. Štvorročná premlčacia doba začne plynúť odznova. Premlčanie však nastane uplynutím desaťročnej doby podľa § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka.

V prejednávanej veci splatnosť prihlásenej pohľadávky vo výške 11 252 Sk nastala 26. júla 1992. Desaťročná premlčacia doba začala plynúť 27. júla 1992 a skončila 27. júla 2002. Ak žalovaný prihláškou z 15. februára 2006 prihlásil predmetnú peňažnú pohľadávku, u ktorej už skončila desaťročná premlčacia doba v zmysle § 408 Obchodného zákonníka, tak po vznesení námietky premlčania nie je možné na takúto prihlásenú pohľadávku v konkurznom konaní prihliadať.

Súd prvého stupňa pochybil, keď otázku plynutia premlčania posudzoval podľa Občianskeho zákonníka. Preto vec nesprávne rozhodol. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky v napadnutej časti rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Žalobkyňa mala vo veci plný úspech, a preto jej patrí náhrada trov konania potrebných na účelné uplatnenie práva v zmysle § 142 ods. 1 OSP. Náhrada trov konania na súde prvého stupňa pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 10 000 Sk. V odvolacom

konaní žalobkyni vznikli trovy zaplacením súdneho poplatku za odvolanie v sume 10 000 Sk a za právne zastupovanie advokátkou. Advokátka má právo na odmenu za dva úkony právnej pomoci, a to prevzatie a príprava zastupovania a účasť na pojednávaní odvolacieho súdu dňa 3. marca 2008 po 1550 Sk za úkon, dvakrát paušálu náhradu hotových výdavkov po 190 Sk, náhradu za stratu času šesť polhodín po 317 Sk v sume 1902 Sk, cestovné na pojednávanie T. – Bratislava a späť osobným motorovým vozidlom PEUGEOT 307 9,13 Sk x 130 km v sume 2374 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a./ a d/, § 16 ods. 3 a § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Spolu náhrada trov konania činí 24 956 Sk.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 6. marca 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu